

Castello Consort

Josh Cheatham, Nick Milne, Anne-Linde Visser, Lies Wyers (viola da gamba), Benoît vanden Bemden (violone), Christoph Sommer (luit), Irene Roldán (virginaal), Charlotte Schneider (renaissancefluit), Lambert Colson (zink), Matthijs van der Moolen (trombone/artistieke leiding)

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

QNTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open. U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

12 apr - Grote Zaal

30 jaar Storioni Trio: Beethovens *Tripelconcert*

19 apr - Grote Zaal

Brahms' *Dubbelconcert* door Liza Ferschtman en Ivan Karizna

26 apr - Grote Zaal

Elgars *Enigma-varianties* en Maria Milstein speelt *West Side Story*

10 mei - Grote Zaal

Familieconcert op Moederdag: *Moeder de Gans* (6+)

De kaartverkoop voor het seizoen 2026-2027 is begonnen!
Bestel op concertgebouw.nl/zondag.

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! #concertgebouw

AVROTROS en Het Concertgebouw presenteren

Het Zondagochtend Concert

22 maart 2026 - Kleine Zaal - 11.00 uur

Castello Consort

The Image of Melancholy

John Dowland

1563-1626

uit 'Lachrimae, or Seven Tears'

Lachrimæ antiquae • *Sir John Souch his Galiard*
Lachrimæ veræ • *The King of Denmarks Galiard*
The Earle of Essex Galiard • *M George Whitehead his Almand*
Mss Nichols Almand

Antony Holborne

ca.? 1545-1602

uit 'Pavans, Galliards, Almains and other Short Aeirs'

Pavan 'The Image of Melancholly' • *Galiard*
The Honie-Suckle • *The Night Watch* • *Almain*

Peter Philips

1560/61-1628

Qui sott'ombrosi mirti uit 'Madrigali a 6 voci, Libro 2'

Pavan Pagget
Galiard

Henry Purcell

1659-1695

Prelude in g uit 'Suite nr. 2 in g', Z 661

Fantasia in g uit 'Fantasias for Three Instruments', Z 732-34
In Nomine, Z 746

William Byrd

1540-1623

Browning 'The Leaves Be Green'

traditioneel

Greensleeves (met fluitvarianties van John Playford)

Nicholas Lanier

1588-1666

Loves Constancy 'No more shall Meads be
decks with flowers'

traditioneel

When Daphne from Fair Phoebus Did Fly

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

Het Castello Consort, dat voor het eerst optreedt in Het Concertgebouw, speelt de mooiste consortmuziek uit het Engeland van de zeventiende eeuw. In wisselende bezettingen combineren de musici hoogtepunten van Dowland en Purcell met volksmelodieën en werk van minder bekende componisten.

Geprezen om hun zangerige klank en harmonieuze samenspel, verkent het Nederlandse Castello Consort muziek uit de renaissance en vroege barok. De musici laten zich daarbij inspireren door historische bronnen en instrumenten, en geven oude muziek een hedendaagse context. Onder leiding van baroktrombonist en medeoprichter Matthijs van der Moolen presenteren ze vandaag het programma *The Image of Melancholy*, een ode aan de klankrijkdom van de Engelse consortmuziek. In de zeventiende eeuw waren er nog geen orkesten zoals we die nu kennen. Wel waren er 'consorts': instrumentale ensembles in verschillende bezettingen. Het *English consort* was een combinatie van viola da gamba's, tokkelinstrumenten, renaissancefluit en vaak een trombone als basinstrument. Engelse componisten schreven de mooiste muziek voor deze gemengde bezetting, ook wel *broken consort* genoemd.

De tranen van Dowland

John Dowland is een van de bekendste Engelse componisten die prachtige consortmuziek schreven, met als beroemdste voorbeeld de verzameling *Lachrimae, or Seaven Teares Figured in Seaven Passionate Pavans*. Naast zeven aangrijpende *Lachrimae* (tranen) – die alle zeven beginnen met hetzelfde tranenmotief van vier dalende noten – bevat het werk ook een aantal minder treurige dansvormen, opgedragen aan bekende en minder bekende personen uit Dowlands omgeving. Dowland schreef deze bundel deels in Denemarken, waar hij in dienst was van koning Christiaan IV. Hij wilde haar aanbieden aan de legendarische koningin Elizabeth I als bewijs van zijn kunnen en in de hoop een positie te verwerven aan het Engelse hof. Maar Elizabeth stierf onverwachts in 1603. Dowland droeg de *Lachrimae* uiteindelijk op aan haar opvolger Jacobus I en diens vrouw Anne van Denemarken. Het leverde hem géén baan op aan het Engelse hof, maar wel eeuwige roem: Dowlands *Lachrimae* worden beschouwd als hoogtepunten van de Engelse consortmuziek. Vandaag klinkt een contrastrijke selectie, waarin melancholieke tranen worden afgewisseld met een paar levendige, hoopgevende 'Galiards' en 'Almands'.

Consortmuziek van Purcell

Henry Purcell is bij het grote publiek nóg beroemder dan zijn voorganger John Dowland, mede dankzij zijn succesvolle opera *Dido and Aeneas* en zijn betoverende liederen. Purcell werd precies op het juiste moment geboren, toen er een eind kwam aan het strenge regime van de Engelse staatsman Oliver Cromwell (1599-1658). Na de restauratie van de Engelse monarchie in 1660 kon het Engelse muzikleven opnieuw tot bloei komen, mede gestimuleerd door koning Charles II. Juist in deze periode ontwikkelde Henry Purcell zich tot hofcomponist en organist. Dat hij ook prachtige consortmuziek schreef in de stijl van John Dowland – die al ruim dertig jaar dood was toen Purcell werd geboren – is wellicht minder bekend. Zijn fantasierijke sonates en fantasia's voor meerstemmige ensembles zitten vol onverwachte dissonanten en maken nog altijd een overweldigende indruk.

The Image of Melancholy

De werken van Dowland en Purcell worden gecombineerd met consortmuziek van twee minder bekende tijdgenoten: Anthony Holborne en Peter Philips. Over Holbornes leven is weinig bekend, maar zijn reputatie als musicus van aanzien blijkt wel uit de opdracht die

Dowland in 1600 meegaf aan zijn lied *I saw my Lady Weepe*: hij droeg het op 'to the most famous, Anthony Holborne'. Holbornes pavane *The Image of Melancholy* is van zo'n aangrijpende schoonheid dat het Castello Consort haar niet toevallig koos als titel van dit concert. Peter Philips was een Engelse componist en organist die als katholiek priester naar de Spaanse Nederlanden was uitgeweken en gold als een van de grootste klaviervirtuozen van zijn tijd. Zijn madrigaal *Qui sott'ombrosi mirti* is overigens ook te zien op het schilderij *Allegorie van het gehoor* van Jan Brueghel en Peter Paul Rubens: de bladmuziek van Philips ligt op tafel, te midden van een grote verzameling instrumenten. Na de indringende en melancholieke consortmuziek van Dowland tot Purcell sluit het Castello Consort af met een reeks bekende Engelse volksmelodieën, waaronder *Greensleeves* en *When Daphne from Fair Phoebus Did Fly*. William Byrd verwerkte het populaire zestiende-eeuwse liedje *Browning* in een variatiewerk. Van Nicholas Lanier, de eerste Engelse componist die de titel *Master of the King's Music* mocht dragen, klinkt een gepassioneerd liefdeslied.

Noortje Zanen